

Nagyon félek

Értetlenül nézel
Aggályaim hallatán.
Legyintesz kétségeim
Tomboló viharán.
Sorsom odüsszeuszi.
Hánykódó hajóban evezek
A háborúk után is
Kiszolgáltatva, 'tizedekig megrekedve.

Félek a jövőtől,
Múlttól s jelentől.
Ó, mondd, miért kell,
Teremtőm,
Éreznem a félelmet,
Mikor jövőmbe révedek,
Éreznem a kétséget,
Ahogy előre lépkedek?

Hogyan halljam meg
A jó szót,
S legyen néma fülem
A rosszra?
Ezernyi kétség,
Ezernyi kétely,
S nincs, ki ezektől megvédene.

Bátran elmosolyodsz:
„Mindez csak gyerekes képzet.”
De ez az igazság,
S kimondom, mert már
Nem szégyellem:
Nagyon félek!